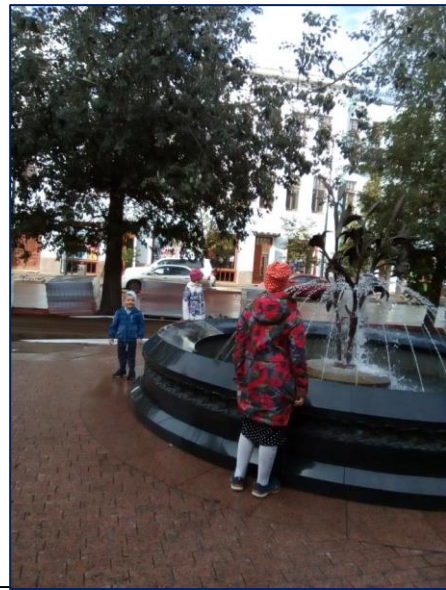

Helteistä menoa

Ville ja Susanna Melasen lähettikirje 4 / 22.10.2018

Pitkä kuuma kesä

Helteisen sään alettua Krasnojarskissa kesäkuun puolella sille ei pitkään aikaan tullut taukoa - ainakaan perheemme kohdalla. Ennen lomalle lähtöä eri ihmiset toivottivat meidät tervetulleiksi lämpimään Suomeen. Se oli lomalta vähiten odotettu asia. Helle todella odotti meitä kaikkialla Suomessa.

Helteistä oli heinäkuussa sään lisäksi oleskeluluparintamalla. Kuten viime kirjeessä kirjoitin, viranomaisten piti tehdä Juhanan oleskelulupa-asiassa päätös 11.07. mennessä. Asia venyi todella viimeiseen päivään ja vääntöjäkin tuli. Soitin tuota päivää edeltäneellä viikolla lupatoimistoon ja kysyin, että milloin luvan voisi saada. Sieltä sanottiin, että luvan voisi tulla hakemaan seuraavan viikon lopulla. Sanoin, että lupanomus jätettiin 11.01. eli senhän pitäisi olla valmis 11.07. mennessä. Siihen vastattiin, että tulkaa sitten tuona päivänä. Matkustettuani pari tuntia bussilla ruuhkaisen keskustan läpi ja jonkun aikaa toimistossa odoteltuani pääsin tiedustelemaan oleskelulupaa. Minulle sanottiin pienen etsinnän jälkeen, että lupa on myönnetty ja sen voi hakea perjantaina. Tuo päivä oli keskiviikko ja torstaina toimisto on kiinni. Totesin, että lain mukaan se pitää antaa tänään. Siihen vastattiin, että päätös on tehty eli ei ole ongelmaa. Vastasin, etten voi tulla tänne joka päivä käymään ja olevani itsekin organisaation johtaja. Sanoin, että minun todella täytyy saada lupa tänään, koska rekisteröinti pitää hoitaa vielä erikseen. Lopulta keskusteltuani kolmen virkailijan kanssa päädyttiin siihen, että voin hakea luvan klo 15, johon mennessä johtaja on laittanut siihen allekirjoituksen. Palatessani päivällä hakemaan lupaa sattui bussikusiksi tavallista hitaampi kaasunpolkija. Soitin ja pyysin odottamaan, että saisin vastaanotettua Juhanan oleskeluluvan. Pyyntöni suostuttiin. Ensimmäinen erä oli voitettu.

Oleskeluluvan saamisen jälkeen siihen pitää hankkia rekisteröinti. Ilman rekisteröintileimaa oleskeluluvalla ei tee mitään. Ennen kuin rekisteröintiä menee tekemään siihen kannattaa valmistautua huolellisesti ja tehdä kaikki mahdollinen etukäteen. Yleensä aina tulee jotakin lisävaatimuksia tai joku paperi pitää täyttää toisin, mutta sekin helpottaa, kun edes jotain on etukäteen valmiina. Ajattelin ja rukoilin sitä, että perjantai 13. päivä ei olisi monelle tämän maailman ihmiselle mieluinen päivä mennä virastoon asioimaan. Tällaista taikauskoahan on vähän joka puolella. Jo klo kuuden jälkeen aamulla istuin bussissa matkalla kohti rekisteröintitoimistoa ja saavuttuani paikalle jonossa ei ollut ketään. Odotin toimiston avautumista yli kaksi tuntia ja olin koko ajan oman jononi ensimmäinen ja viimeinen. Oli totisesti onnen eikä epäonnen päivä! Kyseisessä toimistossa hoidetaan monia asioita, mutta kukaan ei tullut asioimaan näissä lupa-asioissa tuona aamuna. Rekisteröinti onnistui kohtalaisen helposti, mutta vääntöäkin syntyi. En voinut esittää Juhanan syntymätodistusta, koska meillä suomalaisilla on toisenlaiset henkilöllisyystodistukset. Venäjällä syntymätodistus toimii pitkään lapsen henkilöllisyystodistuksena, josta käy ilmi myös vanhempien tiedot. Meillä tätä vastaa virkatodistus, jonka olin toimittanut lupatoimistoon oleskelulupaa hakiessa, mutta jota minulle ei enää ollut. Vakuutin olevani Juhanan isä. Rekisteröinti tehtiin, mutta minua pyydettiin jälkikäteen toimittamaan kopio asiapaperista, joka todistaa Juhanan ja minun sukulaisuuden. Tämä ei ollut ongelma. Päästyäni kotiin ostin seuraavalle aamulle lentoliput perheellemme Pietariin. Lennolla oli kuusi paikkaa jäljellä ja koneessa todellakin oli täyttä. Siis seuraavana aamuna olimme jo Pietarissa ja

Sley, Malminkatu 12 A, PL 184, 00181 Helsinki • Vaihde (09) 251 390

Pankkiyhteys Danske Bank IBAN: FI13 8000 1500 7791 95, BIC: DABAFIHH • Y-tunnus 0242525-6

Internet www.sley.fi • Sähköpostit etunimi.sukunimi@sley.fi • sley@sley.fi

päivällä saavuimme Suomeen viettämään helteistä lomaa.

Koulukysymyksiä

Palasimme lomalta Krasnojarskiin elokuun lopulla lämpimän sään – 28 astetta – ottaessa meidät vastaan. Muutama päivä oli todella helteistä helteisen kesän jatkoa, mutta heti syyskuun alussa koulun alettua sää kylmeni selkeästi. Jonkun aikaa asunnoissa oli kylmä, koska lämmitys kytketään päälle vasta, kun riittävän monena peräkkäisenä yönä lämpötila on laskenut alle +5 asteen. Lokakuun alkupuoli oli lämmin ja talvisää odottaa vielä tuloaan. Helmi siirtyi viidennelle luokalle, mutta hän jatkaa koulua suomalaisessa Kulkurikoulussa Susannan johdolla. Internetin kautta on silloin tällöin oppitunteja eri puolilla maailmaa asuvien opettajien kanssa. Helmi voi käydä tenttimässä venäläisessä koulussa ja säilyttää mahdollisuuden palata venäläiseen kouluun kuudennelle luokalle, mikäli suorittaa kokeet hyväksytysti. Helmi ja Vilja käyvät molemmat venäläisen puhetaidonopettajan tunneilla. Vilja aloitti toisen luokan ja opiskelee itavuorossa. Se sopii hänelle erittäin hyvin. Juhana on totutellut käymään päiväkodissa. Aamulla liikkeelle lähteminen ei ole aina mieluista, mutta samanikäisten seura on pojalle ilmeisesti mieleen. Suurin osa päiväkodissa käyvistä lapsista on tyttöjä. Niin oli aikoinaan myös isän käydessä päiväkodissa muutaman vuoden ikäisenä.

Seurakuntaelämän tulevaisuus Krasnojarskissa

Uusi toimitila hankittiin seurakuntakäyttöön touko-kesäkuun aikana. Kokoonnumme vielä toistaiseksi vanhassa toimitilassa, mutta noin kuukauden päästä meidän pitäisi jo siirtyä uuteen toimitilaan. Elokuussa ilmoitettiin, että vanhan toimitilan vuokrasopimus irtisanotaan ja tila pitää vapauttaa marraskuun loppuun mennessä. Mielenkiintoisesti uuden toimitilan hankkiminen ja vanhan toimitilan ”menettäminen” osuivat lähekkäin. Uudessa toimitilassa on tehty järjestelyjä tilan saamiseksi sopivaksi jumalanpalveluskäyttöön. Emme ole myöskään kiirehtineet uuteen toimitilaan siirtymistä siksi, ettei meidän tarvitsisi maksaa kaksinkertaisia käyttökuluja.

Tarkoituksena on yhdistää kaksi alun perin erikseen toiminutta seurakuntaa yhdeksi nyt yhdessä ja samassa paikassa kokoontuvaksi seurakunnaksi. Tiedustelimme asiaa oikeusministeriöstä. Tällainen prosessi kestää monta kuukautta, mutta on mahdollinen. Toinen vaihtoehto olisi sulkea jompikumpi seurakunnista, mutta se ei ole kirkon kannalta hyvältä kuulostava vaihtoehto. Kyse tässä prosessissa on säästää turhia hallinnollisia kuluja ja säästää myös aikaa hallinnollisten työasioiden hoitamisesta hengelliseen työhön.

Kirkollisia kojuja

Inkerin kirkon kirkolliskokous kokoontui 11.10. Pietarissa Pyhän Marian kirkossa. Tavanomaisten asioiden lisäksi kahtena suurena kysymyksenä olivat kirkon tulevien vuosien strategia ja kysymys piispojen lukumäärästä tulevaisuudessa. Jälkimmäiseen asiaan kytkeytyi kysymys nykyisen piispan valtaoikeuksien jatkamisesta 70 ikävuoteen asti. Kirkon strategiaan oltiin melko lailla tyytyväisiä, mutta se lähetettiin kyselykierrokselle rovastikuntiin ja seurakuntiin. Näillä näkymin strategia hyväksytään ensi vuoden kirkolliskokouksessa mahdollisine muutoksineen. Suurempi ja enemmän tunteita herättänyt kysymys oli kysymys piispuudesta. Siperian rovastikunnasta kirkolliskokoukseen on valittu kaksi henkilöä, joista kumpikaan ei valitettavasti päässyt osallistumaan kokoukseen eikä laki salli sijaisia tai minkäänlaisia muutoksia kesken toimikauden. Pyysin jo etukäteen piisपालta lupaa tuoda esiin Siperian rovastikunnan sananpalvelijoiden yksimielisen kannan, jota kirkko oli kunkin rovastikunnan papistolta pyytänyt. Piispan vikaari, Volgan rovastikunnan rovasti, Olav Pantsu, vastusti viimeiseen asti puheenvuoroani vedoten siihen, etten ole kirkolliskokouksen jäsen eikä järjestystä saa rikkoa. Jotkut toiset saivat kokouksen aikana käyttää puheenvuoron hyvin vapaasti. Ongelma oli vain siinä, että Olavilla on tästä asiasta eri mielipide kanssani ja koko rovastikuntamme kanssa. Lopulta sain pitää lyhyen puheenvuoron. Äänin 12-4 päätettiin, että kirkko jatkaa yhden piispan systeemillä. Kuusi muuta äänikelpoista ei joko äänestänyt tai ei ollut paikalla. Moni kirkolliskokousedustaja oli kokouksesta poissa. Nykyisen piispan valtaoikeuksia

päätettiin jatkaa 70 ikävuoteen asti enemmistön sitä kannattaessa. Kirkolliskokous oli erityisesti ulkomaalaisten vieraiden mielestä huonosti valmisteltu ja henkilökohtaisesti tunsin häpeää koko kokouksesta. Mutta näillä mennään, kuten nykyään sanotaan.

Toinen – merkitykseltään paljon suurempi kirkollinen kohu-uutinen – on Venäjän ortodoksikirkon ja Konstantinopolin patriarkaatin välien katkeaminen. Ortodoksien keskuudessa Konstantinopolin patriarkka on ollut johtava patriarkka ja hänen vaikutuspiiriin kuuluu mm. Suomen ortodoksikirkko. Suhteiden katkeaminen tarkoittaa hajaannusta ortodoksimaailmassa ja käytännön tasolla eri kirkkojen välillä ehtoollisyhteyden katkeamista. Veljet eivät pidä enää veljiä veljinään. Syynä tähän välirikoon on Konstantinopolin patriarkaatin halu myöntää Ukrainan ortodoksikirkolle autokefaalinen asema. Autokefaalinen kirkko on itsenäinen kirkko, joka ei kuulu minkään patriarkaatin alaisuuteen. Moskovassa ei pidetä tämän kirkon menettämisestä.

Joulun lähetessä

Siperiaa ja Afrikkaa yhdistävät paitsi lämpötilat myös postinkulku. Lämpötilat ovat talvisaikaan toisinaan hyvin samanlaiset kaukana Afrikassa kuin täällä Siperiassa. Ainoastaan sillä erolla, että asteiden etumerkki on erilainen. Kesällä toisinaan täällä on jopa lämpimämpää kuin Afrikassa. Posti kulkee vaihtelevasti – erityisesti paketit. Kirjeet ja lehtiposti kulkevat joskus jopa yhdeksässä päivässä. On siis jo ihan perusteltu aika lähettää joulupaketteja Afrikan ja Siperian työalueiden lähetystyöntekijöille. **Perheellämme on kuitenkin tällä kertaa toiveena, että joulupaketin sijaan lahjoitatte saman summan, jonka aiotte laittaa pakettiin, työmme tukemiseen Evankeliumiyhdistyksen tilille.** Lähetysjärjestömme taloustilanne on haasteellinen ja jotta työ voisi jatkua kannatuksen kasvaminen olisi toivottua. Pienikin summa on tervetullut. Pienistä puroistahan ne monet joetkin muodostuvat. Kolehtien ja lahjoitusten lisäksi toivomme paljon rukouksia työmme ja tulevaisuutemme puolesta.

Sana

”Valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin (Hebr. 10:24).”

Raamatussa puhutaan hengellisestä valvomisesta. Ymmärrämme sen yleensä niin, että jokaisella on vastuu omasta hengellisestä elämästään. Hengellinen elämä rakentuu Jumalan sanan ja sakramenttien varaan. Pyhässä kasteessa uudestisyntynyt ihminen tarvitsee oikeaa, ravitsevaa hengellistä ravintoa Jumalan sanan, syntien anteeksiantamuksen ja Pyhän ehtoollisen kautta. Näin Herra Jeesus saa olla luonamme elämämme arjessa eikä vain erityisinä juhlapäivinä. Näin Hän saa olla luonamme veljenä eikä harvinaisena vieraana. Hengelliseen valvomiseen kuuluu olennaisesti myös rukoileminen. Jumalan sana ja rukous ovat päivittäisiä aseitamme Perkelettä vastaan. Hän yrittää saada meidät nukkumaan makeaa ja huoletonta unta, joka saattaa meitä kohti iankaikkista eroa Jumalasta. Oikein virrentekijä veisaa: ”Valvoa mun Jeesus anna, aina ristik juurella.” Hengellisessä valvomisessa keskitymme Kristukseen. Haemme turvaa Hänestä ja sovitusverestä. Emme selittele Herran edessä syntejämme, vaan luotamme Hänen armoonsa. Emme luota itseemme millään tavalla hengellisessä valvomisessa tai pelastuksen asiassa, vaan laulamme: ”Verellään, Verellään minutkin Jeesus ostanut on omakseen.” Pahoja syntisiä me olemme ja sellaisiksi me täällä omassa varassamme jäämekin. Vain Kristuksessa olemme puhtaampia kuin pulmuset ja niin pyhiä kuin pyhät voivat olla.

Jumalan sana kehottaa meitä myös valvomaan veljiemme vaellusta. Kuulostaa aika hankalalta ja jopa ahdistavalta. Pitäisikö meidän olla jonkunlaisia hengellisiä poliiseja, jotka seuraavat lähimmäisiään etsiäkseen heistä virheitä ja rangaistakseen heitä? Kyse ei ole tällaisesta toiminnasta laisinkaan. Meidän on oltava sen verran kiinnostuneita hengellisistä sisaruksistamme, että voimme olla heille tarvittaessa tukena ja rohkaistaksemme heitä. Emme saa lannistaa ja musertaa heitä, vaan rohkaista niin, että hekin palvelisivat lähimmäisiään osoittaen heille rakkautta ja tekisivät hyviä tekoja. Antakoon Jumala meille

viisautta ja taitoa siihen, että osaisimme joskus oikein varoittaa synnistä ja rakkaudellisesti ohjata langennutta veljeä tai sisarta takaisin seurakuntaan, takaisin uskomaan. Luterilaisina saamme pelastettuina palvella Jumalaa ja lähimmäisiämme. Meidän ei tarvitse ajatella tekojemme määrää ja riittävyttä. Emme tee hyviä tekoja jotain ansaitaksemme, vaan Jumalan armosta palvellen. Olen saanut Kristukselta kaiken, miksi en kertoisi siitä muille ja jakaisi saamaani hyvää lähimmäisilleni. Valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi ja rakennukseksi uskossa, joka vaihtuu näkemiseksi ja toivossa, joka toteutuu.

Ville, Susanna, Helmi, Vilja ja Juhana

Sähköposti: ville.melanen@sley.fi, Internet:<http://www.sley.fi/melaset>

Kiitos tuestasi. Jumala lahjasi siunatkoon.

Rukous- ja kiitosaiheita:

- Kiitos Krasnojarskin kirkkoprojektin suotuisasta sujumisesta!
- Rukoilemme seurakuntien yhdistymisen puolesta Krasnojarskissa
- Rukoilemme Inkerin kirkon tulevaisuuden puolesta
- Pyydämme johdatusta ja viisautta lasten koulunkäyntiin
- Rukoilemme Jakutskin uskonnollisen ryhmän puolesta
- Siunausta koko Siperian rovastikunnan rakennushankkeille
- Pyydämme terveyttä ja voimia perheellemme
- Kiitämme Juhanan saamasta oleskeluluvasta

Lähetyskannatus Ville ja Susanna Melasen työn tukemiseksi
Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- seurakunnan omalla viitenumerolla, jolloin kannatus näkyy myös tilastoissa seurakunnan lähetyskannatuksena. Viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 39 220 tai anna.poukka@sley.fi

- tai kirjoittamalla viestikenttään Ville ja Susanna Melasen rengas + maksava seurakunta

Tukenne tekee mahdolliseksi työn jatkamisen ja etenemisen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta. Kiitos tuestanne. Jumala lahjanne siunatkoon.

Keräyslupa: 2017-2021: RA/2017/100